

Gemeenschappelijk Wonen van ouderen wat houdt dat eigenlijk in?

- Gemeenschappelijk wonen **van** ouderen wordt steeds bekender. Maar toch zijn er nog wel misverstanden. Daarom deze presentatie.
- Gemeenschappelijk wonen (ook wel **groepswon** genoemd) is een ruim begrip. Een algemene definitie is niet makkelijk te geven.
- Wij, **de LVGO**, hebben om duidelijk te maken wat onze doelstelling is in onze statuten toch een omschrijving staan van wat **wij** onder **gemeenschappelijk wonen** verstaan.
- Die omschrijving luidt *“het op basis van zelfbeschikking en zelfredzaamheid wonen in groepsverband van senioren”*.

Bij het gemeenschappelijk wonen (van ouderen) is er sprake van twee **belangrijke trefwoorden**:

Zelfbeschikking

Daarmee bedoelen we:

- senioren zijn **oud en wijs genoeg** om te weten en te beslissen over hoe ze willen leven en wonen in hun ‘derde levensfase’;
- senioren kunnen daarom goed **zelf bepalen** of en met wie ze in een zeker groepsverband willen wonen;
- we weten ook heel goed wat, in de dagelijkse praktijk, **de consequenties** zijn van dat groepsverband;
- we kunnen ook goed bepalen hoe de **behuizing** van de groep er bij voor-keur uit zou moeten zien;
- en welke **afspraken** de leden van de groep met elkaar maken.

Zelfredzaamheid

Daar bedoelen we mee:

- Met een actief leven achter je wil je, ook wanneer je ouder wordt, zo lang mogelijk je **onafhankelijkheid handhaven**; je wil je dus zelf kunnen redden.
- Nuchter nadenkend over je toekomst weet je dat je, met het ouder worden, minder kracht of conditie zult hebben. Dat kan lastig zijn, maar als je weet dat je goede burens of vrienden hebt zijn er heel veel zaken die je met een beetje **geven en nemen** nog best heel lang min of meer zelf-standig kunt oplossen.
- Dat betekent niet persé dat je daarmee afhankelijk wordt; mensen hebben hun hele leven **anderen nodig**; is dat ineens erg wanneer je ouder wordt?

Kennen we een standaard model van een woongemeenschap?

- Nee; een woongemeenschap komt niet uit een fabriek (of uit een doosje). Een woongemeenschap wordt ‘gemaakt’ door mensen. En daarvan bestaan ook geen standaardmodellen, toch?
- Daarom verschillen woongemeenschappen in samenstelling, behuizing, de omgang tussen de groepsleden, afspraken over de gang van zaken in de groep, enzovoorts, enzovoorts.

Een woongemeenschap is:

- een verzameling van zelfstandige (huur)woningen;
- met eigen voorzieningen;
- minstens één gemeenschappelijke ruimte;
- gezamenlijkheid met behoud van privacy;
- wederzijdse betrokkenheid;
- gedeelde verantwoordelijkheid;
- spelregels en afspraken;
- een zelfstandige organisatie (meestal vereniging).

Besluiten om in een woongemeenschap te gaan wonen is niet iets wat je zomaar doet. Het is een beslissing die van **grote invloed** is op je verdere leven...

- Een woongemeenschap besluit ook **niet zomaar** groepsleden toe te laten. De groep zelf bepaalt wat zij in het “groepsgebeuren” belangrijk vindt en (bij een startende groep) wat voor woonwensen zij willen realiseren.
- Elke woongemeenschap heeft ook daardoor zo zijn **eigen karakter**.
- Het gemeenschappelijke van alle woongemeenschappen is dat begrippen als zelfstandigheid en zelfwerkzaamheid uitdrukkelijk zijn gekoppeld aan **saamhorigheid**.

Burenhulp is in een woongemeenschap dan ook niet iets uit het verleden...

Wat zijn de voordelen?

- Groepsverband biedt mogelijkheden om samen hobby's te beoefenen, activiteiten te organiseren, uitstapjes of reizen te ondernemen, enz. enz. Het kan je (kortom) **scherp en actief** houden. Je hoort erbij, bij een gevarieerd gezelschap.
- Mede daardoor kan je er langer en prettiger **zelfstandig** door blijven wonen met minder kans op vereenzamen.
- Het biedt veiligheid in **onderlinge verbondenheid** en in een vertrouwde omgeving.

Zijn er ook nadelen?

Natuurlijk. Die horen óók bij de consequenties van het wonen in een groep.

- Wonen in een groep kan spanningen opleveren.
- Er kunnen tegenstellingen in een groep ontstaan:
- Tegenstellingen tussen eigen mening en groepsbesluit, tussen je eigen gang gaan en je aanpassen, tussen onverdraagzaamheid en tolerantie.
- Teleurstellingen.

Maar toch:

- Gemeenschappelijk wonen van ouderen is meer een uitdaging, een avontuur, dan een rustig “onder de pannen” zijn; het is voor velen echt een nieuwe levensfase...
- Je kiest, met behoud van zelfstandigheid en privacy, voor lidmaatschap van een groep; met alle consequenties van dien.
- Gemeenschappelijk wonen is niet voor iedereen geschikt. Om teleurstelling te voorkomen is een weloverwogen keuze van groot belang.
- Desondanks is gemeenschappelijk wonen ook **gewoon de moeite waard!** Je krijgt er zoveel voor terug wat niet in een simpele presentatie is uit te leggen...